

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. prosince 2009 — Faraj Hassan v. Rada Evropské unie, Evropská komise (C-399/06), Chafiq Ayadi, Rada Evropské unie

(Věc C-399/06 P a C-403/06 P) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) — Omezující opatření proti osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem — Nařízení (ES) č. 881/2002 — Zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů osoby v důsledku jejího zařazení do seznamu stanoveného orgánem Spojených národů — Výbor pro sankce — Následné zařazení do přílohy I nařízení (ES) č. 881/2002 — Žaloba na neplatnost — Základní práva — Právo na ochranu majetku, právo být vyslechnut a právo na účinný soudní přezkum“)

(2010/C 24/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Navrhovatel: Faraj Hassan (zástupci: E. Grieves, barrister, H. Miller, solicitor, J. Jones, barrister a M. Arani, solicitor) (C-399/06)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: S. Marquardt, M. Bishop a E. Finnegan, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: P. Hetsch a P. Aalto, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující navrhovatele: Francouzská republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

Navrhovatel: Chafiq Ayadi (zástupci: S. Cox, barrister, H. Miller, solicitor) (C-403/06)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupci: S. Marquardt, M. Bishop a E. Finnegan, zmocněnci), Spojené království Velké

Británie a Severního Irsku, Evropská komise (zástupci: P. Hetsch a P. Aalto, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující Radu Evropské unie: Francouzská republika

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudkům vydaným Soudem prvního stupně (druhým senátem) dne 12. července 2006 ve věci T-49/04, Hassan v. Rada a Komise, a ve věci T-253/02, Ayadi v. Rada, kterými Soud zamítnul žalobu na neplatnost nařízení Komise (ES) č. 2049/2003 ze dne 20. listopadu 2003, kterým se po dvacáté páté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001 (Úř. věst. L 303, s. 20; Zvl. vyd. 18/02, s. 219).

Výrok

- 1) Rozsudky Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 12. července 2006, Hassan v. Rada a Komise (T-49/04), jakož i Ayadi v. Rada (T-253/02) se zrušují.
- 2) Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu, ve znění nařízení Komise (ES) č. 46/2008 ze dne 18. ledna 2008, se zrušuje v rozsahu, v němž se vztahuje na F. Hassana.
- 3) Nařízení č. 881/2002, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1210/2006 ze dne 9. srpna 2006, se zrušuje v rozsahu, v němž se vztahuje na Ch. Ayadiho.

- 4) Radě Evropské unie se ukládá nést kromě vlastních nákladů řízení i náklady řízení, které vynaložili F. Hassan a Ch. Ayadi jak v řízení v prvním stupni, tak v souvislosti s řízením o kasačních opravných prostředcích.
- 5) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponese vlastní náklady řízení, které vynaložilo jak v řízení v prvním stupni ve věci týkající se Ch. Ayadiho, tak v souvislosti s řízením o kasačních opravných prostředcích.
- 6) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.
- 7) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení spojené jak s řízením v prvním stupni, tak s řízením o kasačním opravném prostředku ve věci týkající se F. Hassana. Evropská komise ponese kromě toho vlastní náklady řízení ve věci týkající se Ch. Ayadiho, a sice s ohledem jak na její vedlejší účastenství před Soudem prvního stupně Evropských společenství, tak na řízení před Soudním dvorem Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 294, 2.12.2006.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 19. listopadu 2009 — Komise Evropských společenství v. Finská republika

(Věc C-118/07) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Článek 307 druhý pododstavec ES — Nepřijetí vhodných opatření k odstranění neslučitelnosti mezi dvoustrannými dohodami uzavřenými s třetími státy před přistoupením členského státu k Evropské unii a Smlouvou o ES — Dvoustranné dohody uzavřené Finskou republikou s Ruskou federací, Běloruskou republikou, Čínskou lidovou republikou, Malajsií, Srílanskou demokratickou socialistickou republikou a Republikou Uzbekistán v oblasti investic“)

(2010/C 24/03)

Jednací jazyk: finština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Huttunen, H. Støvlbæk a B. Martenczuk, zmocněnci)

Žalovaná: Finská republika (zástupce: J. Heliskoski, zmocněnec)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a C. Blaschke, zmocněnci), Maďarská republika (zástupce: J. Fazekas, zmocněnec), Litevská republika (zástupce: D. Kriauciūnas, zmocněnec), Rakouská republika (zástupce: C. Pesendorfer, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 307 druhého pododstavce ES — Nepoužití vhodných prostředků k odstranění neslučitelnosti se Smlouvou týkající se ustanovení o převozech obsažených v dvoustranných investičních dohodách uzavřených Finskou republikou s Ruskou federací, Běloruskem, Čínou, Malajsií, Srílankou a Uzbekistánem.

Výrok

1) Finská republika tím, že nepoužila vhodných prostředků k odstranění neslučitelnosti se Smlouvou týkající se ustanovení v oblasti převodu kapitálu obsažených v dvoustranných investičních dohodách o podpoře a vzájemné ochraně investic uzavřených Finskou republikou s bývalým Svazem sovětských socialistických republik, jehož nástupnickým státem se stala Ruská federace (dohoda podepsaná dne 8. února 1989), Běloruskou republikou (dohoda podepsaná dne 28. října 1992), Čínskou lidovou republikou (dohoda podepsaná dne 4. září 1984), Malajsií (dohoda podepsaná dne 15. dubna 1985), Srílanskou demokratickou socialistickou republikou (dohoda podepsaná dne 27. dubna 1985) a Republikou Uzbekistán (dohoda podepsaná dne 1. října 1992), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 307 druhého pododstavce ES.

2) Finské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Spolková republika Německo, Litevská republika, Maďarská republika a Rakouská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 95, 28.4.2007.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 6. října 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — PAGO International GmbH v. Tirolmilch registrierte Genossenschaft mbH

(Věc C-301/07) (¹)

(„Ochranné známky — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 9 odst. 1 písm. c) — Ochranná známka, která má v rámci Společenství dobré jméno — Zeměpisný rozsah dobrého jména“)

(2010/C 24/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof